

PKN-DS. J.P. NAP DOET DE HEILIGE WET GODS TENIET DOOR HET ZESDE GEBOD, "GIJ ZULT NIET DODEN" TE BAGATELLISEREN EN HET EEUWIGE VLOEKVONNIS JEGENS DE OVERTREDERS DAARVAN, NIETIG TE VERKLAREN, TEN AANZIEN VAN DE ONNATUURLIJKE ZONDE VAN ZELFMOORD !

PKN-DS. J.P. NAP VERKRACHT HET ZESDE GEBOD OMTRENT ZELFMOORD (Gezinsgids, 15 Nov. 2012, jaargang 65, nr. 12, pag. 12-17)

Ons werd onlangs een stapel refo-entertainment-bladen bezorgd (Terdege en Gezinsgids), waarin het bol staat van artikelen door dominees geschreven, die regelrecht in strijd zijn met Gods Woord. De duivelse tactiek met name van het RD en Terdege is daarop gericht, dat als men iemand aan het woord laat die nog enigszins de waarheid spreekt in een volgende uitgave overgoten wordt met laster-artikelen waarvan de honden geen brood lusten. Het is mijn eigen ervaring met dit soort lasterlijke pulpbladen, dat men eropuit is om de waarheid van Gods Woord te verkrachten en te belasteren, hetgeen men doet tot eigen verderf.

Inhoudelijk zijn zowel het RD, Terdege als de Gezinsgids doorlopend hoogzwanger van misselijkmakende schijnvertoning, zielsbedrieglijk humanisme, valse leringen, slachtofferlijke schijnbekeringsen, wereldse ijdelheidskermis en gelijknamige vakantiepret, romantiek, lief zijn voor elkaar, iedereen in zijn waarde laten, inclusief incestdaders/pedofielen, valse leraars en godslasteraars.

Genoemde bladen zijn Schriftvervalsand, vleesstrelend en ophouders op weg naar de eeuwigheid en vanwege dat kwade zuurdesem (1 Kor. 5:6-8) waarmee genoemde bladen doorzuurd zijn, liggen ook de sporadisch voorkomende goede artikelen daarin onder dezelfde besmetting van het kwade zuurdesem. Het gaat dan ook werkelijk te ver om op al die romantische Terdege/Gezinsgids-verhaaltjes, waar de schijn vanaf druipt, in te gaan. Wat we eruit pikken is slechts een greep uit de Terdege/Gezinsgids-jackpot, in de hoop dat de Heere nog mensen in het hart zou willen grijpen die zich aan dit soort pulpbladen vergapen. Een en ander hebben we reeds de revue laten passeren.

1. De valse geloofsleer van **HHK-ds. D. Heemskerk**, die het ware geloof verkracht en inwisselt voor een door hem verzonnen onzekerheidsgeloof.

2. Een artikel van **HHK-dr. W. van Vlastuin**, die puur rationeel/pelagiaans dogmatiseert over de heiliging, terwijl de man een reeks aan godslasterlijke leringen op zijn naam heeft staan.

3. Vervolgens een artikel over de massale incest-gevallen binnen de refokerken, voornamelijk van de hand van GG-ds. B. Labee, die zich als een laffe hond opstelt jegens incest-slachtoffer(tjes) en de criminele incestdaders de handen boven het hoofd houdt en hen als slachtoffers omschrijft en behandelt, zonder justitiële aangifte te doen. Zulke criminele dominees verdienen de rest van hun leven opgesloten te worden in een werkkamp.

4. En dan hebben we nu een nieuw sentimenteel Gezinsgids-verhaal (15 Nov. 2012, jaarg. 65, nr. 12, pag. 12-17) over zelfmoord, o.a. van de hand van PKN-ds. J.P. Nap, die het volgende over zelfmoord durft te beweren: **"Het zesde gebod keurt zelfmoord af, maar zegt niets over de eeuwige bestemming van iemand die dit gebod overtreedt. De zonde moeten we benoemen, maar de zondaar mogen we niet oordelen."**

Het is werkelijk bizar wat deze broodprofeet over het heilige gebod Gods, de overtreding ervan en de eeuwige gevolgen daarop, uitkraamt, aangezien de man met zijn heidense ketterij ten eerste bewijs levert van zijn onverzoende staat voor God, omdat alleen blinde leidlieden zulke godslasterlijke en zielsbedrieglijke ketterijen publiek durven leren.

Ten eerste beweert Nap dat er geen oordeel mag worden uitgesproken over degenen die zelfmoord plegen, terwijl Gods Woord zelf het oordeel daarover uitspreekt (zie o.a. **Gen. 2:17** - Ezech. 3:18 - Ezech. 33:8 - Matth. 15:4 - Matth. 26:52 - Hand. 1:25b - Hebr. 6:4-6 - Hebr. 10:28, enz.). De Schriftuurlijke oordeel-vellingen op alle gebied moeten dan ook gepredikt en als toetssteen aangewend worden als het tegenwoordige leger refo-humanisten het bijbelse feit vervalsen dat het recht Gods zijn loop moet hebben. Bovendien zijn Gods volk en Zijn getuigen geroepen om degenen "die binnen zijn" te oordelen (1 Kor.

5:12-13); dat zij de geesten moeten beproeven of zij uit God zijn (1 Joh. 4:1); rechtvaardig moeten oordelen (Joh. 7:24), enz.

"Oordeelt niet", Matth. 7:1, geldt alleen het onrechtvaardig en het lichtvaardig oordelen, maar dat geldt niet het rechtvaardige oordelen, want dat is juist geboden, met name ten aanzien van de tucht.

Nap doet met name het verdoemend vonnis Gods ten aanzien van de zondeval in Genesis 2:17 uitgesproken, teniet, en daarmee doet hij ook de Wet Gods teniet! Krachtens het heilige gebod spreekt de Heilige Geest het verdoemend vonnis uit over elke overtreder die niet blijft in het boek der wet om die te doen (Gal. 3:10), en dat moet vanzelf ook geprekeerd worden jegens degenen die zelfmoord gepleegd hebben, aangezien God geen enkele overtreding van het gebod door de vingers ziet, maar de overtreder moet straffen met de drievoudige dood, tenzij we het eigendom van Christus zijn en van het vloekvonnis der wet voor eeuwig zijn ontheven. Dat betekent ook dat Gods ware volk bewaard wordt om deze onnatuurlijke zonde van zelfmoord te bedrijven, niet omdat zij er te goed voor zijn, maar omdat Christus Zijn dierbaar bloed gestort heeft voor al de Zijnen, die zonder onderscheid op grond van Zijn bloedstorting en Hogepriesterlijke voorbede (Joh. 17) volharden zullen tot het einde, gelijk geschreven staat: *"Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden"*, Matth. 24:13. Degenen die zelfmoord plegen hebben niet volhard tot het einde en zijn voor eeuwig verloren gegaan.

Ten tweede beweert Nap dat het zesde gebod zelfmoord "afkeurt..."

U ziet hoe duivels hij Gods heilige Wet bagatelliseert, aangezien Gods Wet niets afkeurt, maar bij elke overtreding de overtreder de drievoudige dood presenteert. Nap diskwalificeert Gods gebod tot een waarschuwend vinger, terwijl Gods heilige Wet de bediening des doods betreft, die elke overtreder in de eeuwige verdoemenis doet belanden als hij/zij in zijn/haar zonde sterft (Hebr. 10:28).

Ten derde beweert Nap dat het zesde gebod niets zegt over de eeuwige bestemming van degene die dit zesde gebod overtreedt, terwijl Gods Woord leert dat die zondigt tegen 1 gebod, schuldig is aan alle, gelijk geschreven is: *"Want wie de gehele wet zal houden, en in een zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle"*, Jak. 2:10.

Nogmaals, met deze uitspraak bewijst Nap zijn eigen onverzoende staat

voor God, aangezien hij de wet volstrekt teniet doet en van degenen die dat doen, staat geschreven: *"Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid, onder twee of drie getuigen"*, Hebr. 10:28.

Deze bijbeltekst levert duidelijk het bewijs dat degenen die in hun zonden sterven, voor eeuwig verloren zijn, en dat geldt dus al degenen die zichzelf van het leven beroven en/of beroofd hebben, want na de dood is er geen vergeving meer te verkrijgen en ook geen berouw over de zonden meer te beoefenen.

Ten vierde beweert Nap dat de zonden moeten worden benoemd, maar dat de zondaar niet veroordeeld mag worden. Wel, als dat zo zou zijn, kunnen de sleutelen des hemelrijks in de diepte der zee geworpen worden en dan heeft "God Zich vergist" toen Hij mij riep om Zijn Woord te verkondigen naar de volle raad Gods, zoals dat geldt voor alle geroepen getuigen van Christus, want als het waar zou zijn wat Nap beweert, zou dat betekenen dat Christus leugens leert als Hij al Zijn geroepen getuigen de autoriteit des Heiligen Geestes schenkt krachtens hun ambtelijke bediening: *"En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn"*, Matth. 16:19.

Als het waar zou zijn wat Nap beweert, dan zou Paulus zijn boekje te buiten gegaan zijn, als hij hen de verdoemenis aanzegt die leren: *"Laat ons het kwade doen, opdat het goede daaruit kome"*, Rom. 3:8. Het oordeel der verdoemenis rust dus ook op de fascistische SGP, aangezien zij een politiek bedrijven, hetgeen exact in Rom. 3:8 geschreven staat en wie het ook betreft.

Gods Woord bewijst uitdrukkelijk dat degenen die zelfmoord plegen en zichzelf van het leven beroven, absoluut verloren zijn en degenen die dat vonnis Gods in het ongewisse laten, of zelfs betwisten, zoals Nap dat doet, zijn niet van God geroepen, noch bekeerd, maar zijn zonder onderscheid arbeiders van de satan!

GPPB. v.d.m.

PS. (Zie volgende pagina).

Geachte ds. Burggraaf

Tijdens een discussie kwamen we op de vraag of een kind van God zelfmoord kan plegen of niet? Kunt u daar uw visie, liefst met bijbelse onderbouwing op geven. Dank voor de moeite.

Met vriendelijke groet,
G.K. te H.

Beste G.,

Hartelijk dank voor uw vraag, een vraag die van zeer ernstige aard is. U vraag handelt namelijk over leven of dood en geestelijk gezien gaat het over eeuwig wel of eeuwig wee. Het antwoord op uw vraag heb ik niet af kunnen doen met een paar regels, want daarvoor is uw vraag veel te ernstig. Dank echter niet mij, maar de Heere voor het antwoord op uw vraag, voorzover dat op Gods Woord gegrond is.

U vraagt: "Kan een kind van God zelfmoord plegen of niet?"

Antwoord: Nee, een waar kind van God kan geen zelfmoord plegen, omdat de Heere Zijn ware kinderen voor bepaalde (onnatuurlijke) zonden bewaart, ook voor de onnatuurlijke doodzonde van zelfmoord. Onnatuurlijke zonden zijn zonden die in het kader staan van de absolute heerschappij des duivels in de staat van ongenade. Van de heerschappij des duivels zijn al Gods ware kinderen in en door Christus verlost. Die verlossing van de heerschappij des duivels is bepalend om te kunnen delen in de Enige Troost, beide in leven en sterven (Zie ook HC, Zondag 1, vr. en antw. 1). Voor de duidelijkheid noemen we een paar zonden die in het kader staan van de absolute heerschappij des duivels, en dat zijn onnatuurlijke zonden die Gods ware kinderen niet kunnen bedrijven, niet omdat zij er te goed voor zijn, maar omdat zij het eigendom van Christus zijn, voor Zijn rekening leven, voor Zijn verantwoordelijkheid en onder Zijn almachtige regering staan. De Heere bewaart de Zijnen voor de volgende doodzonden, nl.:

- De zonde tegen de Heilige Geest (*onvergeeflijke zonde, die Gods kinderen niet kunnen bedrijven, ook niet voor hun bekering*).
- De zonde (verraad) van Judas (*kan Gods volk niet bedrijven*).

-De zonde van Ananias en Saffira (*werd gestraft met de dood en dezulken sterven in hun zonden*).

-De zonde van homofilie/pedofilie (*kan wel bedreven voor ontvangen genade, maar niet erna*).

-De zonde van incest (*kan wel bedreven worden voor ontvangen genade, maar niet erna*).

-De zonde van zelfmoord (*kan alleen in onbekeerde staat bedreven worden*).

Ik ga niet alle genoemde zonden specifiek behandelen; we zullen ons alleen vanuit de Schrift tot de zonde van zelfmoord beperken. Het antwoord op je vraag is al wel gegeven, maar je vroeg heel terecht om een Schriftuurlijke onderbouwing, want wij mensen kunnen van alles beweren, maar wat Gods Woord ons leert is bepalend en gezaghebbend en het einde van alle tegenspraak.

Laat ik eerst zeggen dat we in Gods Woord nergens een geval kunnen vinden dat een kind van God zelfmoord pleegt. Dat feit moet ons al heel wat te zeggen hebben, maar dat is niet de enige onderbouwing vanuit de Schrift. Velen komen in dit verband met Simson aandragen, alsof Simson wel zelfmoord gepleegd zou hebben, maar dat is een drogreden, want Simson stierf als een Richter, die zijn leven gaf voor de zaak des Heeren en hij was daarin getrouw tot de dood. Uit de Schrift weten we dat sommige personen de doodzonde van zelfmoord bedrijven, zoals koning Saul; Zimri, Achitofel en Judas, de verrader. Allemaal onbegenadigde personen die eigenhandig een eind aan hun leven hebben gemaakt en voor eeuwig verloren zijn gegaan. Mensen die lichamelijke zelfmoord bedrijven, plegen tegelijk ook definitieve geestelijke zelfmoord, terwijl mensen die de doodzonde van geestelijke zelfmoord in definitieve zin bedreven hebben, nog wel in het tijdelijke leven kunnen verkeren, maar uiteindelijk toch verloren gaan. We hopen er in dit bestek nog wel op terug te komen.

Geen mens heeft het zelfbeschikkingsrecht over zijn eigen lichaam en leven, ten spijt van de goddeloze wetten en geseclariseerde en feministische geesten die claimen "baas in eigen buik" te zijn. Denk in dit verband ook aan de nazistische abortus- en euthanasiewet. God, de Schepper van het leven, beschikt alleen over leven en/of dood en wie dat recht uit Gods hand meent te kunnen rukken, spot met de enige ware God van alle leven.

Ter illustratie, vertel ik u een fragment van een ware gebeurtenis: Er was eens een verpleegster die door de directie van een bepaald ziekenhuis gedwongen werd om aan euthanasie mee te werken. De verpleegster weigerde en moest voor de directeur van het ziekenhuis verschijnen. Toen zij zijn directiekamer binnentrad, riep de directeur haar toe dat **hij** over het leven en over de dood van zijn patiënten beschikte, waarop de verpleegster hem zei: *"Nee, meneer, het is God alleen die beschikt over leven en dood!"* Terstond viel de directeur dood op de grond. De Heere strafte zijn godslasterlijke pretenties onmiddellijk, en dat kostte de ziekenhuisdirecteur het leven.

PS. Zulk "nieuws" zal je niet in het RD lezen, want daarin wordt alle nieuws van algemeen belang rationeel gemanipuleerd overeenkomstig de maffia-code van de politieke correctheid. En in de rubriek kerknieuws lees je alleen hoe men Gods Woord aanpast aan de omstandigheden, aan het gevoel, aan de bedorven ratio, want anders kan men wel stoppen met de business, aangezien aan de kale naakte waarheid niets verdiend kan worden. Daarom preekt het gros refo-dominees ook in aangepaste vorm, omdat zij meer gebrand zijn op hun naam, traktement en emeritaatsuitkering dan de ere Gods.

We zeiden al dat op grond van Gods Woord geen mens het zelfbeschikkingsrecht heeft om met zijn lichaam te doen wat hij/zij wil. Ook de overheden hebben dat recht niet jegens zichzelf en hun onderdanen. Mede om die reden en krachtens het zesde gebod zouden de kerken voortdurend een absoluut abortus- en euthanasieverbod bij de regering moeten afeisen, maar het huidige naamchristendom is er te dood voor en het schoothondje van Rutte, Van der Staaij, is er te laf voor en is zonder geloof. Blijft staan dat niemand het zelfbeschikkingsrecht heeft om anderen en zichzelf te doden. Gods heilige Wet verbiedt het vermoorden van de medemens en van zichzelf. Dat de overheid het zwaard niet tevergeefs draagt en dat de mens het recht van zelfverdediging heeft, is volledig bijbels, maar dat valt buiten deze beschouwing. Elk mens is een schepsel Gods met een onsterfelijke ziel en God de Schepper die het leven geeft, heeft het alleenrecht om het leven weer te nemen (Job 1:21). De mens heeft geen enkele zelfbeschikking en zelfs geen recht om te zondigen. Dat de mens gevallen is, en niets anders kan dan zondigen, is geen recht, maar eigen

schuld. Door onze moed- en vrijwillige opstand tegen God zijn we in Adam gevallen en hebben we geestelijke zelfmoord gepleegd. In die doodstaat leeft elk mens van nature, maar nu kunnen de doden in en door Christus nog opgewekt worden uit hun zondestaat en als dat geschied is in ons leven, zijn we niet meer van onszelf, maar het eigendom van Christus naar ziel en lichaam beide. Nu zijn er vergeeflijke zonden en onvergeeflijke zonden.

Er staat geschreven: *"Doch het lichaam is niet voor de hoererij, maar voor den Heere en de Heere voor het lichaam", 1 Kor. 6:13b.* En vervolgens: *"Vliedt de hoererij. Alle zonde, die de mens doet, is buiten het lichaam, maar die hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam", 1 Kor. 6:18.* Het gaat hier over een vergeeflijke zonde, namelijk de zonde van hoererij, een zonde waarin ook Gods kinderen kunnen vallen en zelfs de man naar Gods hart is in die zonde gevallen, en voor ons allen geldt: *"Die meent te staan, ziet toe dat hij niet valle", 1 Kor. 10:12.*

Maar aangezien je vraagstelling dieper gaat dan de zonde van hoererij, zullen we hier niet verder op ingaan. Het gaat over de zonde van zelfmoord, een onvergeeflijke doodzonde waarvoor Gods volk bewaard blijft. Onvergeeflijk is de zonde van zelfmoord, omdat degenen die zichzelf van het leven beroven, in die zonde sterven en na de dood is vergeving onmogelijk. Gods volk kan om die reden ook als ze nog niet wedergeboren zijn die zonde niet begaan. Het voorbeeld van de stokbewaarder is overduidelijk. De stokbewaarder wilde een eind aan zijn leven maken, maar de man was van eeuwigheid een beter lot bereid. Hij had het zwaard al op zijn keel, maar toen klonk het Goddelijke Woord bij monde van Paulus met de kracht des Heiligen Geestes: *"Doe uzelve geen kwaad; want wij zijn allen hier", Hand. 16:28,* en op het gepredikte Woord is de man tot geloof in Christus gekomen.

Het voorbeeld van de stokbewaarder is een bewijs dat God Zijn volk bewaart, ook in hun onbekeerde tijd, want voordat de uitverkorenen worden wedergeboren zijn ze lichamelijk onsterfelijk en na ontvangen genade kunnen ze de zonde van zelfmoord niet bedrijven, omdat Christus er met Zijn voorbeding Borg voor staat dat hun geloof niet zal ophouden (Luk. 22:32a), totdat de Heere hen uit dit leven wegneemt, want als het lichaam sterft, gaat hun geloof voor eeuwig over in aanschouwen. Dus de voorbeding van Christus staat garant voor de geloofsvolharding der heiligen en dat betekent ook dat Gods kinderen zelf geen eind aan

hun leven kunnen maken, want anders zou de voorbedding van Christus niet volmaakt zijn, hetgeen een godslasterlijke gedachte is. Als iemand zich als een kind van God uitgeeft en desondanks zelfmoord pleegt, maakt hij eigenhandig een eind aan zijn geloof, hetgeen volkomen in strijd is met de volharding der heiligen en de voorbedding van Christus. Iemand die een eind aan zijn leven maakt, heeft nooit het ware geloof gehad, ten spijt van al zijn rechtzinnige belijdenissen, innemende getuigenissen en goede werken.

Eigenlijk hoef ik op je vraag niet meer verder in te gaan, want het volbrachte werk van Christus is het fundament des geloofs en de voorbedding van Christus is de garantie voor de geloofsvolharding der heiligen en dus ook het einde van alle tegenspraak. Gods Woord staat vol bewijzen dat de Heere de zielen Zijner gunstgenoten bewaart (Ps. 97:10b), aangezien zelfmoord een duivelse onnatuurlijke zonde is. Tegen de voorbedding van Christus is de duivel echter niet opgewassen en kan hij Gods volk niet verleiden de zonde van zelfmoord te bedrijven. In Zijn voorbedding bidt Christus voor de Zijnen tot Zijn Vader: *"Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van den boze."* Dat betekent niet dat Gods volk van de aanvallen van de boze verschoond blijft, nee, maar wel dat de duivel hen nooit meer in zijn macht krijgt. Wel kan de duivel onder de toelating Gods, Gods kinderen plagen en benauwen, zoals we dat zien in het leven van Job. De verzoeking gaat zover in het leven van Job, dat hij de verworping verkiest boven het leven (Job 7:15), maar voor de daad zelf werd Job bewaard. Nooit zal God Zijn volk begeven en de poorten der hel zullen Zijn gemeente niet overweldigen (Matth. 16:18). De voorbedding van Christus garandeert -zoals gezegd- de geloofsvolharding der heiligen. Zelfmoord is derhalve een bewijs van ongenade, want degenen die zeggen te geloven en eigenhandig een eind aan hun leven maken, leveren het bewijs dat zij nooit in de voorbedding van Christus zijn begrepen en derhalve het ware geloof nooit gehad hebben. Christus bidt namelijk niet voor de wereld, maar alleen voor degenen die Hem van de Vader gegeven zijn (Joh. 17:9). Er staat geschreven dat de gebeden van Isai een einde hebben, maar de voorbedding van Christus voor de Zijnen is van eeuwigheidswaarde en wordt ALTIJD verhoord, omdat Christus eisende bidt: *"Vader, Ik wil..."*, geheel overeenkomstig de wil des Vaders: *"Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting"*, Ps. 2:8.

Zelfmoord wordt in Gods Woord getekend als een rechtvaardig oordeel Gods (2 Pet. 2). Mensen die zelfmoord plegen zijn zonder enige uitzondering verworpen die de eeuwige verdoemenis onderworpen zijn. Dat geldt trouwens voor alle mensen die in hun zonden sterven, want dezulken hebben niet gewild dat Christus Koning over hen zijn zou. Dat moge huiveringwekkend klinken en dat is het ook, maar we mogen de waarheid van Gods Woord niet verbloemen.

Gods kinderen kunnen voor en zelfs na hun bekering, om welke reden ook, wel in radeloosheid terecht komen en tot de rand van de hel naderen, in een poging een eind aan hun leven te willen maken, maar zij komen de poorten der hel niet door, omdat niet de duivel, maar Christus de sleutels heeft der hel en des doods (Openb. 1:18), en zo openbaart Hij Zich ook aan erfwachters van de hel: *"En Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods"*, Openb. 1:18.

In dit kader speken we niet zozeer over hetgeen Gods kinderen geestelijk ondervinden, want dan spreekt Hanna voor hen geen vreemde taal in 1 Samuel 2:6: *"De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle neder dalen, en Hij doet weder opkomen."* Dat is de weg waardoor de Heere Zijn volk de geestelijke wetsdood doet sterven, om als een nieuw schepsel in en door Christus uit de geestelijke dood op te staan. Daar gaat het in dit bestek echter niet over, maar ik noem het wel, omdat Gods kinderen na ontvangen genade ook voor geestelijke zelfmoord worden bewaard.

Definitieve geestelijke zelfmoord plegen degenen die Paulus beschrijft in Hebr. 6:4-6: *"Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken."*

Dezulken bedrijven de zonde tegen de Heilige Geest en die is onvergeeflijk. Dat kan zomaar niet lukraak op iemand worden toegepast, maar wel op degenen die Christus openlijk opnieuw kruisigen in Zijn volk en de ware godsdienst (Ef. 2:20 - 2 Joh. 1:19) die zij eens beleden hebben, publiek bespotten, zoals Kuitert, en zelfs vervloeken, zoals o.a. Rome, de Antichrist, heeft gedaan.

Het moet je nu duidelijk zijn dat Gods Woord geen enkele hoop geeft

voor degenen die lichamelijke en definitieve geestelijke zelfmoord plegen en reeds gepleegd hebben. Niet wij, maar Gods Woord oordeelt hierin duidelijk en wie hierin niet valt voor het gezaghebbende Woord van God, doet dat tot zijn eigen verderf. Degenen die het heft in eigen handen nemen om een eind aan hun leven te maken, willen niet dat Christus Koning over hen is, en zijn aan de eeuwige dood overgeleverd als zij zichzelf van het leven beroven. Zelfmoord is een absolute daad van ongeloof, een brute afwijzing van het heil in Christus en een bewijs van Gods rechtvaardig oordeel.

Wat is het toch een eeuwig wonder als God in ons leven in Christus onderscheid komt te maken waar het van nature niet te vinden is. Het lichaam en het leven is niet ons eigendom, maar Gods eigendom. Dat geldt Gods volk in het bijzonder, maar ieder mens in het algemeen.

In 1 Korinthe 6:19-20 staat geschreven: *"Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn."*

Nogmaals, dat moge alleen betrekking hebben op Gods ware volk, maar ook de mens van nature heeft geen zelfbeschikkingsrecht, omdat hij een schepsel Gods is, met een onsterfelijke ziel. *"God is Rechter Die het beslist, Die als aller Oppervoogd, deez vernedert, dien verhoogt."*

Iemand die zelfmoord pleegt, berooft God van het Zijne en als dat het persoonlijke leven betreft, is dat een doodzonde, waarover geen berouw meer mogelijk is. Is Christus onze Koning, zal Hij niet dulden dat Zijn heiligen verderving zien, ook niet als Hij hen uit dit leven wegneemt, want voor Gods ware kinderen geldt: *"Want na de dood is het leven mij bereid; God neemt mij op in Zijne heerlijkheid."*

Ter illustratie geven we nog enkele praktijkvoorbeelden, waaruit duidelijk blijkt dat God de Zijnen bewaart voor de zonde van zelfmoord.

* Er was eens een man die geestelijk en letterlijk de wanhoop nabij was en zich om het leven wilde brengen, omdat het voor hem nooit meer mogelijk was om zalig te worden. Hij werkte op een veevoerfabriek waarin grote machines draaiden om het voer te malen. Om de daad van zelfmoord ten uitvoer te brengen, sprong hij op een gegeven moment in een draaiende mengmachine, die hem tot gruis zou verpulveren, maar

op het moment dat hij erin sprong, stopte de machine als door een onzichtbare hand. Het was God Die de stroom uitdraaide, omdat Hij van eeuwigheid de man bestemd had voor de zaligheid en dat is ook gebeurd. **PS.** Dit is geen voorbeeld ter navolging, laat staan om het te proberen, want dat is God verzoeken en dat loopt altijd fataal af.

* Er was eens een Zeeuwse vrouw, die een eind aan haar leven wilde maken en op een gegeven moment sprong zij in een diep water om zichzelf te verdrinken. Ze bleef echter drijven op haar wijde rok. De lucht onder haar rok behoedde haar voor de verdrinkingsdood. God had geen lust in haar dood, maar daarin dat zij zich zou bekeren en leven, hetgeen ook gebeurd is.

* Er was eens een man die tot de gemeente van ds. Fraanje behoorde, waarvan bekend was dat hij de Heere mocht vrezen. Op een dag vond men de man met de strop om de nek aan een balk hangen. De ontsteltenis was groot, aangezien toen iedereen wist dat Gods volk voor zelfmoord bewaard blijft. Het praatje deed al gauw de ronde dat de man een hypocriet geweest moest zijn, maar ds. Fraanje kon dat toch niet geloven. Het werd hem als een last opgebonden en hoewel alle in- en uitwendige stemmen tegen hem getuigde, kon hij het toch niet geloven dat de man een hypocriet was geweest, maar de daad van zelfmoord was niet te loochenen. Op een dag werd het geheim echter opgelost en meldde zich een man bij ds. Fraanje, die getuigde dat hij die man had opgehangen en vermoord had. (Of dit verhaal in detail klopt, weet ik niet goed meer, maar de inhoud is waar).

Ik kan je nog meer vertellen, ook vanuit de praktijk van het hedendaagse leven, maar ik zal het hierbij laten. Dat de Heere wonderen doet en zielen redt van de dood, ook in onze dagen, is boven elke twijfel verheven. Hij doet wonderen, Hij alleen. Beste G., zoek verder geen biblicistisch bewijs in Gods Woord als antwoord op je vraag, maar zoek met God verzoend te worden nu het nog is de welaangename tijd, de dag der zaligheid, en dat wensen wij u en de uwen in Christus toe. En als je de Heere mag kennen, ken Hem dan ook in al je wegen, dan zal Hij je paden recht maken.

Zegen en hartelijke groet, *GPPB. v.d.m.* - www.derokendevlaswiek.com